

G R E E K

S O N G B O O K

December 1966

DEFENSE LANGUAGE INSTITUTE
FOREIGN LANGUAGE CENTER

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1.-	Τά κάλαντα τῶν Χριστουγέννων.	σ. 1
2.-	Τά κάλαντα τῆς Πρωτοχρονιᾶς.	σ. 2
3.-	Ἐθνικός Ὕμνος.	σ. 7
4.-	Ἡ Καραγκούνα.	σ. 9
5.-	Ἡ Γερακίνα.	11
6.-	Πεντοζάλης (Κρητικός).	13
7.-	Ἡ Σαμιώτισσα.	17
8.-	Τρία παιδιά Βολιώτικα.	19
9.-	Ἡ Βαγγελιώ.	21
10.-	Τό Ρηνάκι.	25
11.-	Τό πόσο πάει τό φιλί.	29
12.-	Ὁ Γεροδῆμος.	30
13.-	Ὁ Χαραλάμης.	31
14.-	Κελαηδῆστε.	32
15.-	Γιαλό - γιαλό.	33
16.-	Ξεκινα̃ μιά φαροπούλα.	34
17.-	Ἡ ἀμυγδαλιά.	35
18.-	Τό ἀηδόκι.	36
19.-	Τό καινούργιο σου φουστάνι.	37
20.-	Μέσα στό νερό τῆς λίμνης.	38

21.-	Τό κοκοράκι.	σ. 39
22.-	Σουβενίρ ντ' Ατέν.	42
23.-	Πάντα μαζύ.	43
24.-	΄Ο ΄Ιλισσός.	44
25.-	Πώ - πώ - πώ , "Ένα κορίτσι..	46
26.-	Τά καβουράκια.	48
27.-	Κάπου ύπάρχει ή άγάπη μου.	49
29.-	΄Αστέρι, άστεράκι μου.	52
30.-	Τά παιδιά τοϋ Πειραιά.	54
31.-	΄Ο κόσμος άλλαξε.	55
32.-	Θά κλέψω τά τριαντάφυλλα.	56
33.-	Είχα φυτέψει μιá καρδιά.	57
34.-	Τό πρώτο ραντεβού.	58
35.-	Τό γαιδουράκι.	60

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Καλήν ἐσπέραν ἄρχοντες,
ἄν εἶναι ὀρισμός σας,
Χριστοῦ τήν θεία γέννησι
νά πῶ στ' ἄρχοντικό σας.

Χριστός γεννᾶται σήμερον
ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει
οἱ οὐρανοί ἀγάλλονται
χαίρει ἡ κτίσις ὅλη.

Ἐν τῷ σπηλαίῳ τίκτεται
ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων
ὁ βασιλεύς τῶν οὐρανῶν
καί ποιητής τῶν ὅλων.

Πλήθος ἀγγέλων φάλλουσι
τό δόξα ἐν ὑψίστοις
καί τοῦτο ἄξιον ἐστί
ἡ τῶν ποιμένων πίστις.

Ἐκ τῆς Περσίας ἔρχονται
τρεῖς μάγοι μέ τά δῶρα
ἄστρον λαμπρόν τούς ὀδηγεῖ
χωρίς νά λείψῃ ὥρα.

Φθάσαντες εἰς Ἱερουσαλήμ
μέ πόθον ἐρωτῶσι
ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός
νά πᾶν νά τόν εὐρῶσι.

Διά Χριστόν ὡς ἤκουσε
ὁ βασιλεὺς Ἑρῴδης
ἀμέσως ἐταράχθηκε
κι ἔγινε θηριώδης.

Ἄρχιμηνιά κι ἀρχιχρονιά
ψηλή μου δενδρολιβανιά
κι ἀρχή, κι ἀρχή καλός μας χρόνος
ἐκκλησιά, ἐκκλησιά, μετ' ἅγιος θρόνος.

Μπροστά ἐγεννήθη ὁ Χριστός
ἅγιος καί πνευματικός
στή γῆ, στή γῆ νά περπατήση
καί νά μᾶς, καί νά μᾶς καλοκαρδία.

Ἄγιος Βασίλης ἔρχεται
καί δέν μᾶς καταδέχεται
ἀπό, ἀπό τήν Καισαρεία,
συσσάρχοντ, συσσάρχοντισσα κυρία.

Βαστᾶ εἰκόνα καί χαρτί
ζαχαροκαντιοζυμωτί
χαρτί, χαρτί καί καλαμάρι
δές καί μέ, δές καί με τό παληκάρι
χαρτί, χαρτί καί καλαμάρι
δές καί μέ, δές καί με τό παληκάρι.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ
HYMNE NATIONAL GREC

Ποίσις
ΔΙΟΝ. ΣΟΛΩΜΟΥ.

Μουσική
Ν. ΜΑΝΤΖΑΡΟΥ

Maestoso (Μεγαλοπρεπώς).

TENORI
I-II

BARITONO
E BASSO

Σέ γνω-ρί-ζω, πό-την κό-ψι του οπα-διοῦ τὴν τρο-με-
ἔ-κει μέ-σα, κα-τοι-κού-σες πι-κρα-μέ-νηντρο-πα-
-ρή — Σέ γνω-ρί-ζω, πό-την ὀ-ψι πού με-διά με-τράει τῆ
-λή — Κ'έ-να στό-μά-ε, κα-τε-ρού-σες, ἔ-λα-πά-λι νά σοῦ
γῆ — Ἀπ' τὰ κοκ-κα-λα θγαλ-μέ-νη τῶν Ἑλ-λή-νων τὰ ἰε-
πῆ — Ἀρ-γυεὶ νάλ-θη-κεί, νῆ-μέ-ρα καί ἡ-τάν ὀ-λα σιω-πη-

mf *cresc.* *f*

ρά — και σάν πρῶ — τα άν. ὄρειω. μέ — νη χαϊ. ρεῶ χαϊ — ρε Ἐ. λευ. δε.
 λά — Για. τί τὰ — σκία. ζεῖ φο. δέ — ρα και τὰ πλά — κω. νε. ἡ σκλα.

f

ριά, — και σάν πρῶ — τα άν. ὄρειω. μέ — νη χαϊ. ρεῶ χαϊ — ρε Ἐ. λευ. δε.
 διά, — Για. τί τὰ — σκία. ζεῖ φο. δέ — ρα και τὰ πλά — κω. νε. ἡ σκλα.

ff *D.C.*

ριά, — και σάν πρῶ. τα άν. ὄρειω. μέ — νη, χαϊ. ρεῶ χαϊ — ρε Ἐ. λευ. δε. ριά.
 διά, — Για. τί τὰ — σκία. ζεῖ φο. δέ — ρα και τὰ πλά — κω. νε. ἡ σκλα. διά.

ff *D.C.*

The evzones, soldiers of the royal guard, delight visitors with their picturesque dress, which dates back to the war of liberation from the Turks.

Υ Μ Ν Ο Σ Ε Ι Σ Τ Η Ν Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α Ν

(Ἔθνικὸς ἑλληνικὸς ὕμνος)

Σέ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψη
τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή·
σέ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψη
πού μέ βία μετράει τὴ γῆ.

Ἄπ' τὰ κόκαλα βγαλμένη
τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά
καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη } τρίς
χαῖρε, ὦ χαῖρε, ἐλευθεριά.

Ἐκεῖ μέσα ἐκατοικοῦσες
πικραμένη ἐντροπαλή·
κ' ἕνα στόμα ἀκαρτεροῦσες,
ἔλα πάλι νά σοῦ εἰπῆ.

Ἄργιε νάρθη ἐκείνη ἡ μέρα
καὶ ἦταν ὅλα σιωπηλά·
γιατί τάσκιαζε ἡ φοβέρα } τρίς
καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά.

Δ. Σολωμοῦ

μουσική Ν. Μαντζάρου

Η ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΑ

(I KARAGOUNA)

ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

(CHANT ET DANSE DE THESSALIE)

ΔΙΑΣΚΕΥΗ
Ι. ΡΙΤΣΙΔΑΡΔΗ

Moderato

The piano introduction consists of two staves. The right hand plays a rhythmic melody with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a harmonic accompaniment with chords and single notes. The tempo is marked 'Moderato'.

Η στροφή αυτή κάθε φορά, δύο φορές· μία τραγουδι, μία μόνο μουσική.

The first system features a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line begins with a first ending bracket. The lyrics are: "Άϊ-ντε Κα-ρα-γκου - να γκουνα καρα-γκου-να Άϊ-ντε δέν σου πρέ - πουν πρέ-πουντάσε-γκούνια." The piano accompaniment continues with a steady rhythmic pattern.

The second system continues the vocal and piano parts. It includes a second ending bracket for the vocal line. The lyrics are: "γκού-νια. Κιάμ πώς δα κιάμ τεί δα στο - πα-ρα-θύρι σ'εί - δα κιάμ πώς δα κιάμ τεί δα την προκοπήσ' την εί - δα. Κιάμ". The piano accompaniment features some triplet figures.

This section is a clarinet solo, indicated by the text "χορος Clarino Solo". It features a melodic line for the clarinet and a piano accompaniment. The lyrics "εί δα." are written below the vocal staff. The piano part includes triplet figures.

The final system shows the concluding piano accompaniment and a vocal line with first and second ending brackets. The piano part continues with its characteristic rhythmic accompaniment.

Η ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΑ

---

1. Άϊντε Καραγκούνα - γκούνα, Καραγκούνα
Άϊντε δέν σοῦ πρέ, σοῦ πρέπουν τά σεγκούνια. (δίζ)

Κι ἄμ πῶς δα, κι ἄμ τ'εἶδα
στό παραθύρι σ'εἶδα
κι ἄμ πῶς δα, κι ἄμ τ'εἶδα
τήν προκοπή σ'τήν εἶδα.

2. Άϊντε νά πουλή, πουλήσω καί τήν στάνη
Άϊντε νά σοῦ πά, σοῦ πάρω ἕνα φουστάνι. (δίζ)

Κι ἄμ πῶς δα, κι ἄμ τ'εἶδα
στό παραθύρι σ'εἶδα
κι ἄμ πῶς δα, κι ἄμ τ'εἶδα
τήν προκοπή σ'τήν εἶδα.

Η ΓΕΡΑΚΙΝΑ

Ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ
τά βραχιόλια της βροντούν.

1. Κίνησε ή Γερακίνα για νερό, ώρέ, κρούο νά φέρη

ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ
τά βραχιόλια της βροντούν
ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ,

2. Κι έπεσε μεσ'τό πηγάδι κι έβγαλε, ώρ, φωνή μεγάλη

ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ
τά βραχιόλια της βροντούν
ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ

3. Κι έτρεξε ό κόσμος όλος κι έτρεξα, ώρ, κι έγώ ό καυμένος

ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, κ.λ.π.

4. Γερακίνα θά σέ βγάλω και γυναί, ώρ, γυναίκα θά σέ πάρω

ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, κ.λ.π.

5. Κι έριξε χρυσό κορδόνι και τήν επ'ώρ, τήν επιασ'άπ'τή ζώνη

ντούμ, ντούμ, ντούμ, ντούμ, κ.λ.π.

Η ΓΕΡΑΚΙΝΑ

(I GERAKINA)

ΔΙΑΣΚΕΥΗ
I. ΡΙΤΣΙ ΑΡΔΗ

ΣΥΡΤΟΣ

κί - νη — σε — ή γε - ρα - κί — να για νε —
κί ε - πε — σε — μες τό - πη - γα — δι κί ε βα —
κί ε - τρε — σαν — μι κρού με — γα — λοι, κί ε τρε —

ρό — κρύ ο — να — φέ — ρη - ντούμ μπούντρουμ μπούντρούμ τά - βρα — χιό - λια της βρον -
λε — φρω νή - με — γά - λη - ντούμ μπούντρουμ μπούντρούμ τά - βρα — χιό - λια της βρον -
ξα — κί ε γω - καύ - μέ - νος - ντούμ μπούντρουμ μπούντρούμ τά - βρα — χιό - λια της βρον -

1. 2.

ταύν ντούμ μπρούν ντρούμ μπούν ντρούμ ντρούμ τά βρα χιό λια της βρον - τούν. —
ταύν ντούμ μπρούν ντρούμ μπούν ντρούμ ντρούμ τά βρα χιό λια της βρον - τούν. —
ταύν ντούμ μπρούν ντρούμ μπούν ντρούμ ντρούμ τά βρα χιό λια της βρον - τούν. —

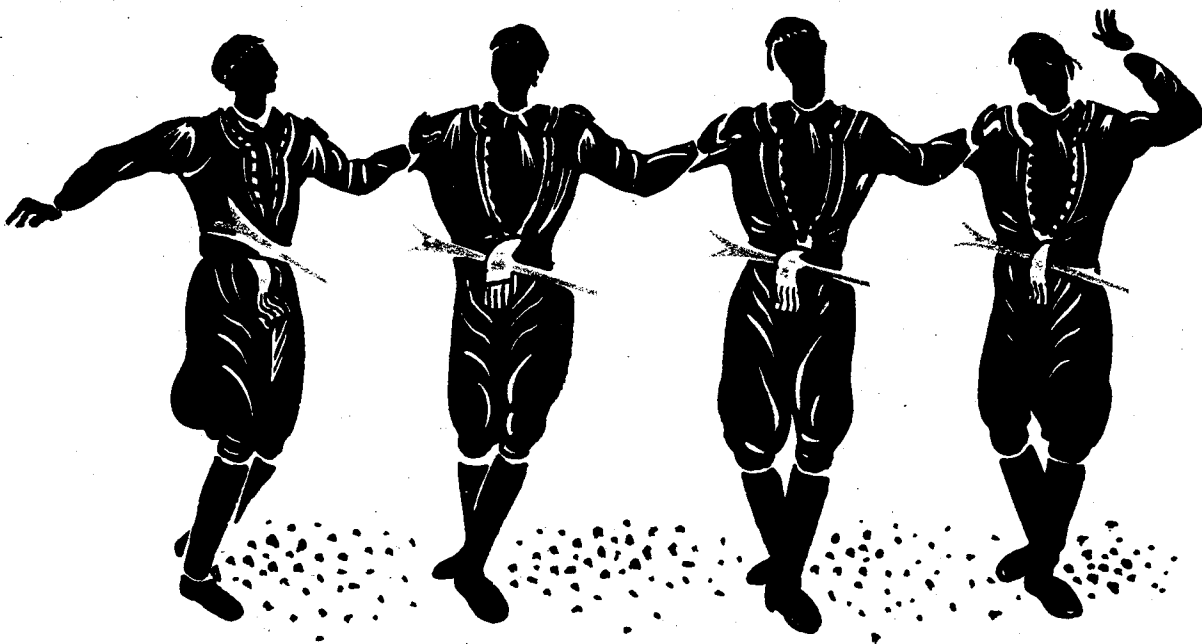
Π Ε Ν Τ Ο Ζ Α Λ Η Σ

Κρητικός

Μέ του Μαγιοῦ τὶς μυρωδιές, τὰ κόκκινα κεράσια
Ἰδέτε πῶς χορεύουνε τῆς Κρήτης τὰ κοράσια,
μέ περηφάνεια ἀληθινή σεμνά καὶ τιμημένα
πῶς χόρευαν τῆς Κρήτης μας τὰ τέκνα τάντρειωμένα.

Κοίταξε, Κρήτη, τὸ χορὸ πού 'μάθαν τὰ παιδιὰ σου
πού 'Ξεραν οἱ προγόνου μας καὶ χαίρετ' ἡ καρδιά σου,
κοίταξε χάρι κι εὐμορφιά, τιμὴ λεβεντοσύνη
ὅπου 'χει τοῦτος ὁ χορὸς καὶ τί χαρὰ ἀφήνει.

ΠΕΝΤΟΖΑΛΗΣ

ΚΡΗΤΙΚΟΣ

Επεξεργασία

ΑΛ. Α. ΑΛΒΕΡΤΗ.

Ζωηρά. [♩ = 116]

ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΒΙΟΛΙ ή
ΜΑΝΔΟΥΛΙΝΟΝ

ΠΙΑΝΟ

1. ΜΕ του Μαγιοῦ τις
2. ΚΥΤ. τα Ξε και δια.
3. ΟΙ πρό - γο - νοί μας

μου - ρω - διες, τὰ κόκ - κι - να κε - ρά - σια, ἴ - δε - τε πῶς χο - ρεύ - ου - νε τῆς
λά - λη - σε σ' ὄ - λους τῆς γῆς τους τό - πους. Τέ - τοιοι χο - ροὶ νὰ μά - θου - νε μὲ
στὴ σκλαβιά ἐ - ζοῦ - σαν κιά - πο - θά - ναν Μά - κά - θε τι Ἑλ - λη - νί - κό ἦτ'

Κρή - της τὰ κο - ρά - σια, Μὲ πε - ρή - φα - νεῖ ὄ - λη - θι - νή, σε - μνά και τι - μη -
τι μη - με - νους τρό - πους. Βλέ - πε τε τοῦ - τον τὸν χο - ρὸν πού πα - ει ζα - λο -
ῦ - τι κιά - ν ἐ - κά - ναν.

μέ - να Πῶς χο - ρευ - αν τῆς Κρή - τας μας τὰ τέκ - να τάν - τρειν με - να. Κύτ
 ζά - λο Ἐτὴν Πό - λι θά χο - ρέ - ψου - με τὸν ἱ - διο δι - χως ἄλ - λο. Οἱ

τα - ξε Κρή - τη τὸ χο - ρὸ πού μά - θαν τὰ παι - διὰ σου. Πού ἔε - ρανοὶ προ -
 ἔθ - νι - κοὶ μας οἱ χο - ροὶ ἔ - χουν τι - μὴ καὶ χά - ρι Δί - δουν ζω - ῆ καὶ

γό - νοι μας καὶ χαι - ρετ' ἡ καρ - δια σου. Κύτ - τα ξε χά - ρι κί - εῦ μορ - φιά, τι -
 λε - βεν - τιά ἔτ' εὔμορ - φο παλ - λη - κά - ρι. Ὁ - που ὑ - πάρ - χε τ' ἔλ - λη - νες, τὰ

μὴ λε βεν - το - ού - νη. Ὁ - πού χει τοῦ - τος ὁ χο - ρός καὶ τί χα - ρά ἄ - ψί - νει. Κύτ -
 ξέ - να διώ - ξε - τε τα καὶ τὰ δι - κά - σας ἔ - θι - μα, δέ - τε καὶ μά - θε - τε - τα. Οἱ

ΣΑΜΙΩΤΙΣΣΑ

(SAMIOTISSA)

Στίχοι και Μουσική: Δ. ΒΕΡΓΩΝΗ

Συρτός.

mf

1. Σα - μιώ - τισ - σα, Σα - μιώ - τισ - σα, πό - τε δά πας στή Σά -
 2. Μὲ τῆ θαρκοῦ - λα πού δά πας χρυ - σα πα - νιά δά δά -
 3. Σα - μιώ - τισ - σα, Σα - μιώ - τισ - σα, στή Σά - μο πού δά - ρά -
 4. Σα - μιώ - τισ - σα, με τίς ἔ - ληες, και με τὰ μαύ - ρα μά -
 5. Σα - μιώ - τισ - σα, Σα - μιώ - τισ - σα με τὰ γλυ - κά σου μά -

p

1. μο, — Σα - μιώ - τισ - σα, Σα - μιώ - τισ - σα πό - τε δά πας στή Σά - μο, —
 2. λω, — Μὲ τῆ θαρκοῦ - λα πού δά πας χρυ - σα πα - νιά δά δά - λω, —
 3. Ξης — Σα - μιώ - τισ - σα, Σα - μιώ - τισ - σα, στή Σά - μο πού δά - ρά - Ξης —
 4. τια — Σα - μιώ - τισ - σα, με τίς ἔ - ληες και με τὰ μαύ - ρα μά - τια, —
 5. τιο, — Σα - μιώ - τισ - σα, Σα - μιώ - τισ - σα, με τὰ γλυ - κά σου μά - τια, —

1. 2.

1. Νά στρώσω ρό - δα σὸ γι - α - λό, Σα - μιώ - τισ - σα, τριάν - τά - φυλ - λα στήν ἄμ - μο, — -μο, —
 2. Μα - λα - μα - τέ - νια τὰ κου - πιά, Σα - μιώ - τισ - σα, δά - στει - λω νά σέ πά - ρω, — -ρω, —
 3. Ἐ - μέ - να - νε νά δυ - μη - θῆς, Σα - μιώ - τισ - σα, νά θα - ρυα - να - στε - νά - Ξης — -Ξης —
 4. Μού - κα - νες τὴν καρδούλα μου, Σα - μιώ - τισ - σα, σα - ράν - τα - δυὸ κομ - μά - τια, — -τια, —
 5. Ἐ - κα - νες τὴν καρδούλα μου, Σα - μιώ - τισ - σα, σα - ράν - τα - δυὸ κομ - μά - τια, — -τια, —

f

D.C. ⌘

PRINTED IN GREECE
TOUS DROITS RÉSERVÉS.

Η ΣΑΜΙΩΤΙΣΣΑ

Σαμιώτισσα, Σαμιώτισσα,
πότε θά πᾶς στή Σάμο,
Σαμιώτισσα, Σαμιώτισσα,
πότε θά πᾶς στή Σάμο,
ρόδα θά ρίξω στό γιαλό, Σαμιώτισσα,
τριαντάφυλλα στήν ἄμμο.

Σαμιώτισσα μέ τίς ἐλιές
καί μέ τά μαῦρα μάτια,
Σαμιώτισσα μέ τίς ἐλιές
καί μέ τά μαῦρα μάτια
μοῦκανες τήν καρδούλα μου, Σαμιώτισσα,
σαράντα δυό κομμάτια,
μοῦκανες τήν καρδούλα μου, Σαμιώτισσα,
σαράντα δυό κομμάτια.

ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΙΣΣΑ

ΤΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΒΟΛΙΩΤΙΚΑ

ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΣ

ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ

ΔΙΑΣΚΕΥΗ
Ι. ΡΙΓΖΙΑΡΔ

Τρί — α παι-διά τρί-α παι-διά βο-λιώ-τι-
Τήν — πη-ραν και την πη-ραν — και την πη-γα-
'Αν — νοῦ - λα μας 'Αν-νοῦ-λα — μας ἀρ-ρώ-στη -

κα _____ κα _____ μας κλέ-ψαν την 'Αν- νοῦ - λα 'Αν-νοῦ - λα μας γλυ
νε _____ νε _____ ψη-λά στά κορ- φο- βού - νια 'Αν-νοῦ - λα μας γλυ
σε _____ σε _____ βα - ρυά για να — πε — θά - νη 'Αν-νοῦ - λα μας γλυ

III φορά ἄργα.

κειά _____ μας κλέψαν την 'Αν- νοῦ - λα Σα-ρα - κα-τσά - νισ - σα _____ σα
κειά _____ ψη-λά στά κορ- φο- βού - νια Σα-ρα - κα-τσά - νισ - σα. _____
κειά _____ βα-ρυά για να — πε — θά - νη 'Αν-νοῦ - λα μας γλυ — κειά. _____

ΤΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΒΟΛΙΩΤΙΚΑ

---

1. Τρία παιδιά, τρία παιδιά Βολιώτικα,
τρία παιδιά, τρία παιδιά Βολιώτικα,
μας πήραν τήν 'Αννούλα, 'Αννούλα μας γλυκιά
μας πήραν τήν 'Αννούλα, 'Αννούλα μας γλυκιά.

2. Τήν πήραν καί τήν πήραν καί τήν πήγανε
τήν πήραν καί τήν πήραν καί τήν πήγανε
φηλά στά κορφοβούνια, 'Αννούλα μας γλυκιά
φηλά στά κορφοβούνια, 'Αννούλα μας γλυκιά.

3. 'Αννούλα μας, 'Αννούλα μας άρρώστησε,
'Αννούλα μας, 'Αννούλα μας άρρώστησε,
βαριά γιά νά πεθάνη, 'Αννούλα μας γλυκιά,
βαριά γιά νά πεθάνη, 'Αννούλα μας γλυκιά.

Η ΒΑΓΓΕΛΙΩ

ΜΕΤΡΙΑ

ΔΙΩΣΚΕΥΗ
ΕΔΟΥΑΡΔΩ ΚΑΡΟΛΑ

Ε . να νε ρό κυ ρά Βαγγε λιώ, Έ . να νε ρό κυ ρά ο νε ρό, Έ .
πό χρε μνό κυ ρά Βαγγε λιώ, α . πό χρε μνό χρε μνί ζε ται, α .
τί ζει κι ε κυ ρά Βαγγε λ ., πο . τί ζει κι ε να γιο κλη μα . πο .

να νε ρό, κυ ρά Βαγγε λιώ, Έ . να νε ρό κυ ρά ο νε ρό, ώχ και πού δε κα τε βαι νει
πό χρε μνό κυ ρά Βαγγε λιώ, α . πό χρε μνό χρε μνί ζε ται, σε πε ρι βο λά κι μπαί νει
τί ζει κι ε κυ ρά Βαγγε λιώ, πο . τί ζει κι ε να γιο κλη μα, ώχ! πού κά νει τό στα φύ λι

Βαγγε λιώ μου παι νε μέ νη, ώχ και πού δε κα τε βο νει, Βαγγε λιώ μου, παι νε μέ νη. Α.
Βαγγε λιώ μου παι νε μέ νη, σε πε ρι βο λά κι μπαί νει, Βαγγε λιώ μου παι νε μέ νη. Πο.
σάν τής Βαγγε λιώς τ'ά χει λι, ώχ! πού κά νει τό στα φύ λι, σάν τής Βαγγε λιώς τ'ά χει λι.

Η ΒΑΓΓΕΛΙΩ

Ένα νερό, κυρά Βαγγελιώ,
Ένα νερό, κρυό νερό,
Ένα νερό, κυρά Βαγγελιώ,
Ένα νερό, κρυό νερό.

Ωχ, και ποῦθε κατεβαίνει,
Βαγγελιώ μου παινεμένη,
Ωχ, και ποῦθε κατεβαίνει,
Βαγγελιώ μου παινεμένη.

Από γκρεμνό, κυρά Βαγγελιώ,
από γκρεμνό γκρεμίζεται,
από γκρεμνό, κυρά Βαγγελιώ,
από γκρεμνό γκρεμίζεται

σέ περιβολάκι μπαίνει,
Βαγγελιώ μου παινεμένη,
σέ περιβολάκι μπαίνει,
Βαγγελιώ μου παινεμένη.

Τὸ Ῥηνάκι

Andantino.

Διασκευή
Ῥήγα Ἀκρίτα.

ΔΙΑ
ΜΑΝΔΟΛΙΝΟΝ
ἢ
ΒΙΟΛΙΟΝ

Ἄ - πό — τὴν πόρ - τα σου — περ - νῶ — Ἐ - ρη Ἐ - ρη -

ΔΙΑ
ΠΙΑΝΟ

νά - κι μου. Ἄ - πό — τὴν πόρ - τα σου — περ - νῶ — Ἐ - ρη Ἐ - ρη -

νά - κι μου Καί βρί - σκω κλει - δω - μέ - να σ'α - γα -

πῶ, ————— Καί βρί - σκω κλει - δω - μέ - να σ'α - - γα -

πῶ μά τι — νά — πῶ! ————— Καί πῶ! —————

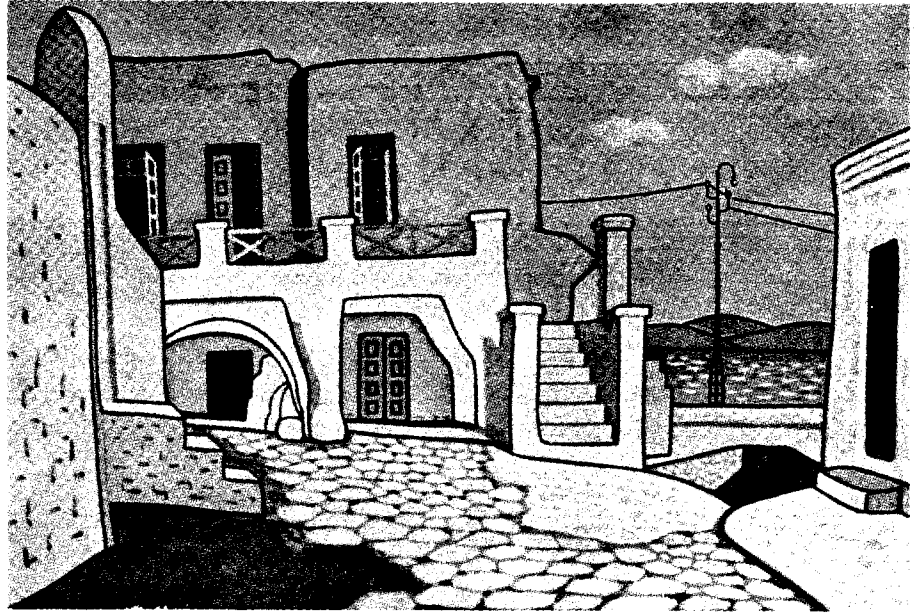
1. v. 2. v.

D.C.

2^ο Σ^ο Σκύψω φιλό την κλειδαριά } Δις
 Ἐρί, Ἐρηνάκι μου.
 Θαρρῶ φιλό ἐσενα, σ'αγαπῶ }
 Θαρρῶ φιλό ἐσενα, σ'αγαπῶ μά τι νά πῶ } Δις.

3^ο Σ^ο Ρίξε νερό 'στὴ πόρτα σου } Δις
 Ἐρί, Ἐρηνάκι μου,
 Νά πῶ νά γλυστρήσω, σ'αγαπῶ }
 Νά πῶ νά γλυστρήσω, σ'αγαπῶ μά τι νά πῶ } Δις.

4^ο Σ^ο Νά βρῶ ἀφορμὴ τῆς μάννας σου } Δις
 Ἐρί, Ἐρηνάκι μου.
 Νά μῶ νά σοῦ μιλήσω Ἐρηγεῶ }
 Νά μῶ νά σοῦ μιλήσω, σ'αγαπῶ μά τι νά πῶ } Δις.

Τ Ο Ρ Η Ν Α Κ Ι

---

1. 'Από τήν πόρτα σου περνῶ, "Ερη, 'Ερηνάκι μου
ἀπό τήν πόρτα σου περνῶ, "Ερη, 'Ερηνάκι μου,
καί βρίσκω κλειδωμένα, σ'ἀγαπῶ
καί βρίσκω κλειδωμένα, σ'ἀγαπῶ, μά τί νά πῶ.
2. Σκύφτω, φιλῶ τήν κλειδαριά, "Ερη, 'Ερηνάκι μου
σκύφτω, φιλῶ τήν κλειδαριά, "Ερη, 'Ερηνάκι μου,
θαρρῶ φιλῶ ἐσένα, σ'ἀγαπῶ
θαρρῶ φιλῶ ἐσένα, σ'ἀγαπῶ, μά τί νά πῶ.
3. Ρίξε νερό στή πόρτα σου, "Ερη, 'Ερηνάκι μου
ρίξε νερό στήν πόρτα σου, "Ερη, 'Ερηνάκι μου,
νά πέσω νά γλυστρήσω, σ'ἀγαπῶ
νά πέσω νά γλυστρήσω, σ'ἀγαπῶ μά τί νά πῶ.
4. Νά βρῶ ἀφορμή τῆς μάνας σου, "Ερη, 'Ερηνάκι μου,
νά βρῶ ἀφορμή τῆς μάνας σου, "Ερη, 'Ερηνάκι μου,
νά μῶ νά σοῦ μιλήσω, 'Ερηγιώ,
νά μῶ νά σοῦ μιλήσω, σ'ἀγαπῶ, μά τί νά πῶ.

ΤΟ ΠΟΣΟ ΠΑΕΙ ΤΟ ΦΙΛΙ

ΚΑΡΑΒΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΙΟ

D'UN BACIO IL VALOR

ΜΟΥΣΙΚΗ
ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΙ

Allegretto

ua - ra - bin' en a -
un - bri gau - fin da

πό - τί - χιό - μέ - τις - βαρ - κού - λες - του - τις - δυό - σπών
Jcio par ri' con due scia - lup - pe giun - se qui ras

άμ - μο - πη - γε - κι' - α - ρα - ες - κά - θι - σε - και - λο -
co - ra ri - vae sar - re - sto ta - ciur maal - tor - co -

- γά - ρα - σε - τό - πό - σο - πά - ει - τό - φι - λι - στή
si - par - to d'un ba - cio dir - chi sa lva - lor in

p dolce

Δύ - σι σὴν Ἄ - να - το - λή - τῆς παν - τρε - μέ - νης τέ - γε
 O - ri - en - tal - tro - vean - cor di ma - ri - tu - lae se - va
 poco rit.

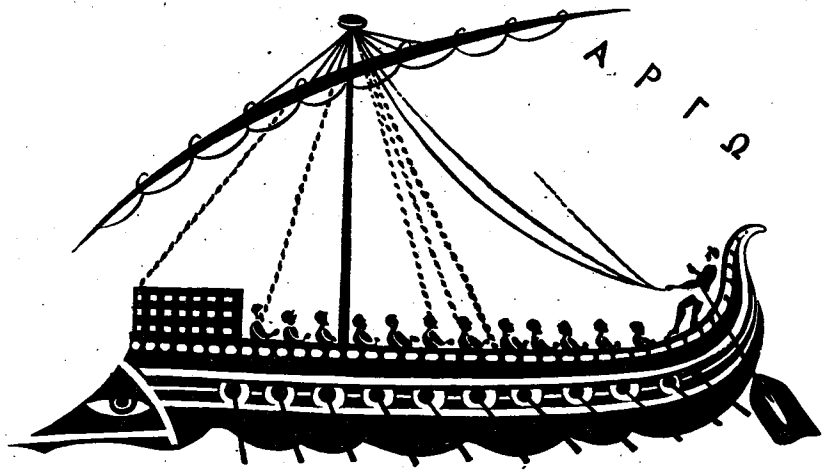
- πα τῆς χη - ρας δέ - κα - τέ - γε - πα
 tre di re - do va tre vol - te tre

p dolce

και τό κλε - μέ - νο στά - - και φά και
 per chi fur - ti - voi ba - cio - uoi per

rit. pp

τῶν πα - χτὸ στά - πε - τα χτὰ ἅ - πό - σα - γά - ντα -
 chi quel ba - cio ha - pre - sa - va - cio san ai - lor va

ΤΟ ΠΟΣΟ ΠΑΕΙ ΤΟ ΦΙΛΙ

Καράβι Ένα από τή Χιό
μέ τρίς βαρκοῦλες του τρίς δυό
στήν ἄμμο πῆγε κι ἄραξε
κάθισε καί λογάριασε
στήν ἄμμο πῆγε κι ἄραξε
καθισε καί λογάριασε
τό πόσο ἀξίζει τό φιλί
στή Δύση, στήν Ἄνατολή.

Τῆς παντρεμένης τέσσερα
τῆς χήρας δεκατέσσερα
καί τό κλεμένο στά κρυφά
καί τάρπαχτό στά πεταχτά
ἀπό σαράντα τέσσερα
ἀπό σαράντα τέσσερα.

Καί τοῦ καϋμένου κοριτσιοῦ
καί τοῦ καϋμένου κοριτσιοῦ
χίλια φλουριά βενέτικα
χίλια φλουριά βενέτικα.

Ο ΓΕΡΟΔΗΜΟΣ

'Εγέρασα, μωρές παιδιά, πενήντα χρόνους κλέφτης
τόν ύπνο δέν έχόρτασα και τώρα άποσταμένος.
Θέλω νά πάω νά κοιμηθῶ, έστéρεψ'ή καρδιά μου
βρύση τό αίμα τώχουσα, σταλαγματιά δέν μένει
'Αμάν, άμάν, άμάν, άμάν, σταλαγματιά δέν μένει.

Τρέχα, παιδί μου, γρήγορα, τρέχα, τρέχα ψηλά στή ράχη
και ρίξε τό τουφέκι μου στόν ύπνο μου έπάνω.

Τάκουσε ό Δήμος τήν βοή μεσ'τόν βαθύ τόν ύπνο
τάχνό του χείλι γέλασε κι έσταύρωσε τά χέρια.

'Ο Γεροδήςμος πέθανε, ό Γεροδήςμος πάει

'Ο Γεροδήςμος πέθανε, ό Γεροδήςμος πάει

άμάν, ώχ άμάν, άμάν, άμάν, ό Γεροδήςμος πάει.

Ο ΚΑΡΑΛΑΜΠΗΣ

1. "Έλα ,βρέ Καραλάμπη ,νά σέ παντρέψουμε
νά φᾶμε και νά πιούμε και νά χορέψουμε. (δύς)

- Δέν τήν θέλω.
- Θά τήν πάρης.
-"Αλλα λόγια λέτε ,βρέ παιδιά,
τί καμώματα είναι τοῦτα ,μέ τό ζόρι παντριά.

2. 'Αφήσατε τά λόγια και τήν μοιρολογιά
κι ὁ γέρο Καραλάμπης δέν θέλει παντριά. (δύς)

- Δέν τήν θέλω
- Θά τήν πάρης
-"Αλλα λόγια λέτε ,βρέ παιδιά,
Τί καμώματα είναι τοῦτα ,μέ τό ζόρι παντριά. (τρῖς)

ΚΕΛΑΗΔΗΣΤΕ

ΩΡΑΙΑ ΜΟΥ ΠΟΥΛΑΚΙΑ

Κελαηδήστε, ώραϊα μου πουλάκια,
κελαηδήστε, τραγουδήστε,
κελαηδήστε, ώραϊα μου πουλάκια,
κελαηδήστε, τραγουδήστε.
κελαηδήστε, τραγουδήστε
τόν ώραϊο, τόν ώραϊο σας σκοπό
κελαηδήστε, τραγουδήστε
τόν ώραϊο, τόν ώραϊο σας σκοπό.

Μάθετέ με, ώραϊα μου πουλάκια,
μάθετέ με, σάν κι έσας νά τραγουδῶ,
μάθετέ με, ώραϊα μου πουλάκια,
μάθετέ με, σάν κι έσας νά τραγουδῶ.
καί τόν ἔρωτα νά φάλω
εἰς τήν νέα, εἰς τήν νέα π'άγαπῶ,
καί τόν ἔρωτα νά φάλω
εἰς τήν νέα, εἰς τήν νέα π'άγαπῶ.

ΓΙΑΛΟ - ΓΙΑΛΟ

---

1. Είς τόν άφρό, είς τόν άφρό τῆς θάλασσας
ή άγάπη μου, ή άγάπη μου κοιμάται,
παρακαλώ σας, κύματα,
μή μου τήν έξυπνάτε. } (δύς)

Γιαλό - γιαλό - πηγαίναμε -
κι όλο για σέ, κι όλο για σένα λέγαμε.

Γιαλό νά πās, γιαλό νάρθῆς }
τά λόγια μου νά θυμηθῆς. } (δύς)

2. Νάταν ή θά -, νάταν ή θάλασσα κρασί
καί τά βουνά, καί τά βουνά μεζέδες
κι οί βάρκες κρασοπότηρα }
νά πίναν οί γλεντζέδες. } (δύς)

Γιαλό - γιαλό - πηγαίναμε -
κι όλο για σέ, κι όλο για σένα λέγαμε

γιαλό νά πās, γιαλό νάρθῆς }
τά λόγια μου νά θυμηθῆς. } (δύς)

ΞΕΚΙΝΑ ΜΙΑ ΨΑΡΟΠΟΥΛΑ

Ξεκινᾷ μιά ψαροπούλα ἀπ'τό γιαλό, ἀπ'τό γιαλό,
Ξεκινᾷ μιά ψαροπούλα ἀπ'τήν ὕδρα τήν μικρούλα
καί πηγαίνει γιά σφουγγάρια ὄλο γιαλό, ὄλο γιαλό.

Ἔχει μέσα παλληκάρια ἀπ'τό γιαλό, ἀπ'τό γιαλό,
ἔχει μέσα παλληκάρια πού βουτᾶνε γιά σφουγγάρια
γιοῦσερ κι ὄμορφα κοράλια ἀπ'τό γιαλό, ἀπ'τό γιαλό.

Ἔχει Συμιακοῦς, Καλύμνιους ἀπ'τό γιαλό, ἀπ'τό γιαλό,
ἔχει Ὑδραίους καί Ποριῶτες, Αἰγινῆτες καί Σπετσιῶτες
πού εἶναι ὄλοι παλληκάρια μεσ'τό γιαλό, μεσ'τό γιαλό.

Γειά, χαρά σας, παλληκάρια, καί στό καλό, καί στό καλό,
γειά, χαρά σας, παλληκάρια, νά μᾶς φέρετε σφουγγάρια
γιοῦσερ καί μαργαριτάρια ἀπ'τό γιαλό, ἀπ'τό γιαλό.

Ἔχει μέσα παλληκάρια πού βουτᾶνε γιά σφουγγάρια
γιοῦσερ κι ὄμορφα κοράλια ἀπ'τό γιαλό, ἀπ'τό γιαλό.

Η ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

Έτιναξε τήν άνθισμένη άμυγαλιά (δίζ)

μέ τά χεράκια της

καί γέμισε από άνθη πλάτη κι άγκαλιά καί τά μαλλάκια της. (δίζ)

Μά (Έτσι) σάν τήν είδα χιονισμένη τήν τρελλή (δίζ)

γλυκά τής μίλησα

τής τίναξα τ' άνθια από τήν κεφαλή καί τήν έφίλησα. (δίζ)

Τρελλή, σάν θές νά φέρης στά μαλλιά σου τή χιονιά (δίζ)

μήν τόσο βιάζεσαι

μονάχη της θέ νάρθη βαρυχειμωνιά, δέν τό στοχάζεσαι. (δίζ)

Θαρθῆ καιρός νά λησμονήσης τά παλιά (δίζ)

τά παιγνιδάκια σου

γριούλα θά γενῆς μέ κάτασπρα μαλλιά καί τά γιαλάκια σου. (δίζ)

Τ Ο Α Η Δ Ο Ν Ι

Μοῦ παρήγγειλε τό ἀηδόνη, μοῦ παρήγγειλε τό ἀηδόνη
μοῦ παρήγγειλε τό ἀηδόνη
νά τοῦ πλέξω μιά φωλιά, ἀγάπη μου,
νά τοῦ πλέξω μιά φωλιά.

Γύρω - γύρω μενεξέδες, γύρω - γύρω μενεξέδες
γύρω - γύρω μενεξέδες
καί στή μέση μιά μυρτιά, ἀγάπη μου
καί στή μέση μιά μυρτιά.

Γιά νά σέ γλυκοξυπνάη, γιά νά σέ γλυκοξυπνάη,
για νά σέ γλυκοξυπνάη,
τήν αὐγή γλυκά - γλυκά, ἀγάπη μου,
τήν αὐγή γλυκά - γλυκά.

Καί σέ μένανε νά φέρνη, καί σέ μένανε νά φέρνη
καί σέ μένανε νά φέρνη,
δυό φιλάκια ἐρωτικά, ἀγάπη μου,
δυό φιλάκια ἐρωτικά.

ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΣΟΥ ΦΟΥΣΤΑΝΙ

---

1. Όποιο φουστάνι κι ἄν φορῆς στὸ σῶμα σου πηγαίνει,
ὅποιο φουστάνι κι ἄν φορῆς στὸ σῶμα σου πηγαίνει
κι αὐτὸ ἀπόψε ποῦβαλες σέ παραμορφαίνει.

Τὸ καινούργιο σου φουστάνι σάν πριγκίπισσα σέ κάνει,
σάν πριγκίπισσα σέ κάνει τὸ καινούργιο σου φουστάνι.

2. Πέφτει ἐπάνω σου χυτὸ, σωστὸ εἶναι στολίδι
πέφτει ἐπάνω σου χυτὸ, σωστὸ εἶναι στολίδι
σοῦ κάνει πρόσωπο γλυκὸ καὶ μέση δαχτυλίδι.

Τὸ καινούργιο σου φουστάνι σάν πριγκίπισσα σέ κάνει,
σάν πριγκίπισσα σέ κάνει τὸ καινούργιο σου φουστάνι.

3. Ἔχεις κορμί σάν ἄγαλμα κι ὄ,τι φορεῖς σοῦ πάει
ἔχεις κορμί σάν ἄγαλμα κι ὄ,τι φορεῖς σοῦ πάει
μὰ αὐτὸ τὸ φουστανάκι σου ἐπάνω σου μιλάει.

Τὸ καινούργιο σου φουστάνι σάν πριγκίπισσα σέ κάνει,
σάν πριγκίπισσα σέ κάνει τὸ καινούργιο σου φουστάνι.

ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ

Μέσα στο νερό τῆς λίμνης, μέσα στο νερό
τό μαντήλι σου 'χει πέσει, ἄχ, νά σέ χαρῶ
τό μαντήλι σου 'χει πέσει, μέσα στο νερό.
Ποιός θά τόβρη νά σ'τό δέση γύρω στο λαιμό
ποιός θά τόβρη νά σ'τό δέση γύρω στο λαιμό,
τό μαντήλι σου 'χει πέσει, ἄχ, νά σέ χαρῶ.

Ἐτρεξα κι ἐγώ στή λίμνη, ἄχ, νά σέ χαρῶ,
γιά νά βγάλω τό μαντήλι μεσ'ἀπ'τό νερό
γιά νά βγάλω τό μαντήλι μεσ'ἀπ'τό νερό.
Καί σέ φίλησα στά χείλη, ἄχ, νά σέ χαρῶ,
καί σέ φίλησα στά χείλη, ἄχ, νά σέ χαρῶ,
γιά νά βγάλω τό μαντήλι μεσ'ἀπ'τό νερό.

Κι ἀπό τότε κάθε βράδυ, ἄστο νά περνῶ
μεσ'τῆς λίμνης τόν καθρέφτη, μέσα στο νερό
μεσ'τῆς λίμνης τόν καθρέφτη, μέσα στο νερό.
Τό μαντήλι σ'ὄλο πέφτει καί τό βγάζω ἐγώ
τό μαντήλι σ'ὄλο πέφτει καί τό βγάζω ἐγώ
μεσ'τῆς λίμνης τόν καθρέφτη, μέσα στο νερό
μεσ'τῆς λίμνης τόν καθρέφτη, μέσα στο νερό
τό μαντήλι σ'ὄλο πέφτει καί τό βγάζω ἐγώ
τό μαντήλι σ'ὄλο πέφτει καί τό βγάζω ἐγώ
μεσ'τῆς λίμνης τόν καθρέφτη, μέσα στο νερό.

ΤΟ ΚΟΚΟΡΑΚΙ

---

1. Όταν θά πάω, κυρά μου, στο παζάρι,
θέ νά σοῦ πάρω ἕνα κοκοράκι

τό κοκοράκι κι κι ρι κι κι
νά σέ ξυπνάη κάθε πρωτ̃.

2. Όταν θά πάω, κυρά μου, στο παζάρι,
θέ νά σοῦ πάρω μία κοτούλα,

ἡ κοτούλα κο κο κο,
τό κοκοράκι κι κι ρι κι κι
νά σέ ξυπνάη κάθε πρωτ̃

3. Όταν θά πάω, κυρά μου, στο παζάρι,
θέ νά σοῦ πάρω ἕνα πετεινάρι

τό πετεινάρι τσιου τσιου
ἡ κοτούλα κο κο κο
τό κοκοράκι κι κι ρι κι κι
νά σέ ξυπνάη κάθε πρωτ̃.

4. Όταν θά πάω, κυρά μου, στό παζάρι,
θέ νά σοῦ πάρω μία γατούλα
ἡ γατούλα νιαου νιαου
τό πετεινάρι τσιου τσιου
ἡ κοτούλα κο κο κο
τό κοκοράκι κι κι ρι κι κι
νά σέ ξυπνάη κάθε πρωΐ.

5. Όταν θά πάω, κυρά μου, στό παζάρι
θέ νά σοῦ πάρω ἕνα σκυλάκι
τό σκυλάκι γαου γαου
ἡ γατούλα νιαου νιαου
τό πετεινάρι τσιου τσιου
ἡ κοτούλα κο κο κο
τό κοκοράκι κι κι ρι κι κι
νά σέ ξυπνάη κάθε πρωΐ.

6. Όταν θά πάω, κυρά μου, στό παζάρι,
θέ νά σοῦ πάρω ἕνα ἀρνάκι
τό ἀρνάκι μπε μπε μπε
τό σκυλάκι γαου γαου
ἡ γατούλα νιαου νιαου
τό πετεινάρι τσιου τσιου
ἡ κοτούλα κο κο κο
τό κοκοράκι κι κι ρι κι κι
νά σέ ξυπνάη κάθε πρωΐ.

7. Όταν θά πάω, κυρά μου, στο παζάρι,
θέ νά σοῦ πάρω ἕνα γουρουνάκι
τό γουρούνι χου χου
τό ἀρνάκι μπε μπε
τό σκυλάκι γαου γαου
ἡ γατούλα νιαου νιαου
τό πετεινάρι τσιου τσιου
ἡ κοτούλα κο κο κο
τό κοκοράκι κι κι ρι κι κι
νά σέ ξυπνάη κάθε πρωῖ.

8. Όταν θά πάω, κυρά μου, στο παζάρι,
θέ νά σοῦ πάρω ἕνα γαϊδουράκι
τό γαϊδούρι γκαου γκαου
τό γουρούνι χου χου
τό ἀρνάκι μπε μπε
τό σκυλάκι γαου γαου
ἡ γατούλα νιαου νιαου
τό πετεινάρι τσιου τσιου
ἡ κοτούλα κο κο κο
τό κοκοράκι κι κι ρι κι κι
νά σέ ξυπνάη κάθε πρωῖ.

ΣΟΥΒΕΝΙΡ ΝΤ' ΑΤΕΝ

Είσαι φτωχή,μά όμως είσαι 'Αθήνα μου,φως μου,
ή διαμαντόπετρα στο δαχτυλίδι του κόσμου
γιατί μέ όλο πού είσαι φτωχή,λάμπεις 'Αθήνα,σε κάθε εποχή
γιατί είσαι πάντα,γλυκιά μου,γιομάτη ψυχή.

Πάρτε τουρίστες,μιά καρτποστάλ,
για σουβενίρ ντ' Ατέν
μνημεΐα,δρομάκια και άκρογιαλιές
πού δόξες κοιμοῦνται έδῶ μέσα παλιές
πάρτε,τουρίστες,μιά καρτποστάλ
για σουβενίρ ντ' Ατέν
αυτό σās χαρίζει ή 'Αθήνα ή φτωχή
κι'όλη της τήν ψυχή.

Ύπάρχουν πόλεις πολλές μ'όμορφιές και μνημεΐα
μά Παρθενώνα και πλάκα δέν έχει καμιά
μέσα στον κόσμο 'Αθήνα,είσαι μιά,και δέν ύπάρχει καμιά
μά καμιά μέ τήν δική σου τήν γλύκα και τήν νοστιμιά.

Πάρτε τουρίστες,μιά καρτποστάλ
για σουβενίρ ντ' Ατέν
μνημεΐα,δρομάκια και άκρογιαλιές
πού δόξες κοιμοῦνται έδῶ μέσα παλιές
έ,πάρτε τουρίστες,μιά καρτποστάλ
για σουβενίρ ντ' Ατέν
αυτό σās χαρίζει ή 'Αθήνα ή φτωχή
κι'όλη της τήν ψυχή.

ΠΑΝΤΑ ΜΑΖΙ

Σ'άγαπῶ καί στον ἴδιο τρελλό σκοπό
θά σοῦ λέω αἰώνια "σ'άγαπῶ,σ'άγαπῶ",
τά καλιά,θά περάσουνε τά καλιά
καί θά ζοῦμε σάν δυό πουλιά σέ μιὰ φωλιά.

Πάντα μαζί,θά βρισκόμαστε πάντα μαζί
κι ἀπαλά θά κυλᾷ ἡ ζωή βράδου - πρωτ
θά σοῦ φιλῶ,τά δυό χεῖλη σου θά σοῦ φιλῶ
καί ποτέ ἡ ἀγάπη αὐτή δέν θά σβηστῆ

Ἄδεια δέν θά φεύγουνε τά βράδια
καί θά ἔχη πάντα αὐτή ἡ καρδιά πρωτομαγιά
πάντα μαζί,θά βρισκόμαστε πάντα μαζί
καί ποτέ ἡ ἀγάπη αὐτή δέν θά σβηστῆ.
πάντα μαζί θά βρισκόμαστε πάντα μαζί
καί ποτέ ἡ ἀγάπη αὐτή δέν θά σβηστῆ.

Ο ΙΛΙΣΣΟΣ

Πώς τόν λέν, πώς τόν λέν τόν ποταμό,
'Ιλισσό, 'Ιλισσό,
νά σοῦ πῶ τό μικρό μου μυστικό,
σ'ἀγαπῶ, σ'ἀγαπῶ.

Τά μωρά φωνάζουν τή μαμά τους,
μά ἐγώ εἶμ' ἔρμο κι ὄρφανό,
τά πουλιά πετούν μέ τά φτερά τους
μά ἐγώ πετῶ μεσ' τόν χορό

Πώς τόν λέν, πώς τόν λέν τόν ποταμό,
'Ιλισσό, 'Ιλισσό κλπ.

Κάθε κοπέλλα θέλει
νάχη φίλο τόν ὄμορφο Τέλη
καί νά βγαίνει μαζί του τά βράδια
νάχη χάρια, νάχη χάρια,
ὅμως καθένας γνωρίζει
πώς ὁ Τέλης πολύ συνηθίζει
κάθε βράδι κορίτσι ν'ἀλλάζει
δέν μέ νοιάζει, δέν μέ νοιάζει.

Πώς τόν λέν, πώς τόν λέν τόν ποταμό
'Ιλισσό, 'Ιλισσό κλπ.

ΠΩ! ΠΩ! ΠΩ! ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ!

1. Πώ, πώ, πώ, Ένα κορίτσι, πώ, πώ, πώ
πού λατρεύω, πού ζηλεύω, π'άγαπώ
μεσ'τά μάτια τό κοιτάζω, καμαρώνω και θαυμάζω
πώ, πώ, πώ, Ένα κορίτσι π'άγαπώ!

Τόχω δίπλα μου μή στάξη και μή βρέξη
κι από έρωτα ή καρδιά μου έχει φέξει
μεσ'τά μάτια τό κοιτάζω, τό προσέχω
τό λατρεύω, τό όρίζω, τό κατέχω
μεσ'τά μάτια τό κοιτάζω, τό προσέχω
πώ, πώ, πώ, Ένα κορίτσι π'άγαπώ!

2. Πώ, πώ, πώ, Ένα κορίτσι, πώ, πώ, πώ
πού λατρεύω, πού ζηλεύω, π'άγαπώ
χρόνια μ'έχει άναστατώσει, τήν ζωή μου τουΰχω δώσει
πώ, πώ, πώ, Ένα κορίτσι π'άγαπώ!

Τόχω δίπλα μου μή στάξη και μή βρέξη
κι από έρωτα ή καρδιά μου έχει φέξει
μεσ'τά μάτια τό κοιτάζω, τό προσέχω
τό λατρεύω, τό όρίζω, τό κατέχω
μεσ'τά μάτια τό κοιτάζω, τό προσέχω
πώ, πώ, πώ, Ένα κορίτσι π'άγαπώ!

3. Πώ, πώ, πώ, Ξνα κορίτσι, πώ, πώ, πώ,
πού λατρεύω, πού ζηλεύω, π' αγαπώ
μεσ'τά μάτια τό κοιτάζω, καμαρώνω και θαυμάζω
πώ, πώ, πώ, Ξνα κορίτσι π' αγαπώ!

Τ'όχω δίπλα μου μή στάξη και μή βρέξη
κι από Ξρωτα ή καρδιά μου Ξχει φέξει
μεσ'τά μάτια τό κοιτάζω, τό προσέχω
τό λατρεύω, τό όρίζω, τό κατέχω
μεσ'τά μάτια τό κοιτάζω, τό προσέχω
πώ, πώ, πώ, Ξνα κορίτσι π' αγαπώ!

ΤΑ ΚΑΒΟΥΡΑΚΙΑ

1. Στοῦ γιαλοῦ τὰ βοτσαλάκια
κάθονται δυό καβουράκια
ἔρμα, παραπονεμένα
κι ὄλο κλαῖνε τὰ καῦμένα.
Κι ἡ μαμά τους ἡ κυρία Καβουρίνα
πάει τσάρκα μέ τόν σπάρο στήν Ἀθήνα } δὲς
κι ὄλο κλαῖνε τὰ καβουράκια
στοῦ γιαλοῦ, στοῦ γιαλοῦ τὰ βοτσαλάκια.
2. Πάει ὁ κάβουρας τό βράδυ
βρίσκει τό τσαρντί ρημάδι
φάχνει γιά τήν φαμιλιά του
καί τραβάει τὰ μαλλιὰ του.
Βάζει πλώρη κούτσα - κούτσα στήν Ἀθήνα }
νά πετύχη τήν κυρία Καβουρίνα } δὲς
κι ὄλο κλαῖνε τὰ καβουράκια
στοῦ γιαλοῦ, στοῦ γιαλοῦ τὰ βοτσαλάκια
3. Τό ξημέρωμα ροδίζει
κι ὁ κάβουρας γυρίζει
δίχως τή συμβία πάλι
κούτσα - κούτσα στ' ἀκρογιαλί
Μέ τόν σπάρο τόν ξενύχτη στή Ραφίνα }
παίζει τώρα στά ρηχά ἡ Καβουρίνα } δὲς
κι ὄλο κλαῖνε τὰ καβουράκια
στοῦ γιαλοῦ, στοῦ γιαλοῦ τὰ βοτσαλάκια } δὲς

ΚΑΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Τώρα πού είναι άνοιξη
καί τά λουλούδια άνθίζουν
οί νύχτες δέν ζαλίζουνε
τά άγδρια, όταν σφυρίζουν.

Κι όταν τά βράδια περπατώ,
μοῦ λένε καλησπέρα
έγώ δέν έχω τί νά πώ,
σφυρίζω στόν άέρα.

Κάπου ύπάρχει ή άγάπη μου,
μά δέν ξέρω ποιά 'ναι,
κάπου ύπάρχει ή άγάπη μου
μά δέν ξέρω ποῦ,
θά τήν γυρέψω στά χαρτιά,
θά τήν γυρέψω στ' άστρα
μά σαν τήν βρω σ' όρκίζομαι
πως θά τήν δω, πως θά τήν δω μεσ' τ' άστρα,
μά σαν τήν βρω σ' όρκίζομαι,
πως θά τήν δω, πως θά τήν δω μεσ' τ' άστρα.

ΤΣΑ - ΤΣΑ - ΤΣΑ

Τσα - τσα - τσα, τσα - τσα - τσα,

τσα - τσα - τσα, τσα - τσα - τσα,

Είσαι παιδί μου πειρασμός, σεισμός

ἄ, για - για - για - για

στόμα, χαμόγελο, κορμί, γραμμή

ἄ, για - για - για - για

κι όταν στήν πίστα σέ κρατώ, πετώ

ἄ, για - για - για - για

λές κι ἔχω βγάλει ἀπ' τήν χαρά φτερά

ἄ, για - για - για - για

Πώ, πώ, πώ, πώ μέ στοῦ τσα - τσα τόν σκοπό

θά σοῦ τό πῶ, πόσο τρελλά σ' ἀγαπῶ

πώ, πώ, πώ, πώ, πώ, πώ,

τσα - τσα - τσα

Είσαι, παιδί μου, πειρασμός, σεισμός

ἄ, για - για - για - για

στόμα, χαμόγελο, κορμί, γραμμή

ἄ, για - για - για - για

ἄ, για - για - για - για

ἄ, για - για - για - για

ἄ, για - για - για - για

ἄ, για - για - για - για

Πώ, πώ, πώ, πώ μέ στοῦ τσα - τσα τόν σκοπό

θά σοῦ τό πῶ, πόσο τρελλά σ' ἀγαπῶ

πώ, πώ, πώ, πώ, πώ, πώ

τσα - τσα - τσα

Εἶσαι, παιδί μου, πειρασμός, σεισμός

ἄ, για - για - για - για

ἄ, για - για - για - για

ἄ, για - για - για - για

ἄ, για - για - για - για .

ΑΣΤΕΡΙ, ΑΣΤΕΡΑΚΙ ΜΟΥ.

Ξέρω κάποιο άστέρι, άστέρι, άστεράκι
πού λάμπει χλωμό,
νά σοῦ τό χαρίσω τό ἔχω μεράκι
άλλά δέν τολμῶ
εἶναι σάν διαμάντι γιά φίνο χεράκι
καί γι ἄσπρο λαιμό
τό μικρό ἐκεῖνο τ'άστέρι, άστεράκι
πού λάμπει χλωμό.

Ξέρω κάποιο άστέρι, άστέρι, άστεράκι
πού λάμπει φηλά
νά σοῦ τό προσφέρω ἀπόψε δωράκι
μέ παρακαλᾶ
λέει πῶς στό λαιμό σου εἶτε στό χεράκι
θά ζῆ πιό καλά
τό μικρό ἐκεῖνο άστέρι, άστεράκι
πού λάμπει φηλά.

Ξέρω κάποιο άστέρι, άστέρι, άστεράκι
πού ζῆ μονάχο
στοῦ οὐρανοῦ τά πλάτη τό τρώει τό σαράκι
καί κλαίει τό φτωχό
τάστρα τῶν ματιῶν σου τοῦ ανάφαν μεράκι
καί ἀληθινό
μή μοῦ σβήση ἐκεῖνο τ' άστέρι, άστεράκι
πού ζῆ μοναχό,
μή μοῦ σβήση ἐκεῖνο τ' άστέρι, άστεράκι
πού ζῆ μοναχό.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

'Απ'τό παράθυρό μου στέλνω ένα, δύο και τρία και τέσσερα φιλιὰ
φθάνουν στό λιμάνι ένα και δύο και τρία και τέσσερα πουλιά,
πῶς ἤθελα νά ἔχω ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά
σάν θά μεγαλώσουν ὅλα νά γίνουν λεβέντες γιά χάρη τοῦ Πειραιᾶ.

"Όσο κι ἂν φάξω, δέν βρῶσκω ἄλλο λιμάνι
τρελλή νά μ'ἔχη κάνει ἀπό τόν Πειραιᾶ,
ὅταν βραδιάζει τραγούδια μ'ἀραδιάζει
και τίς πεννιές του ἀλλάζει, γεμίζει ἀπό παιδιά.

'Από τήν πόρτα μου σάν βγῶ, δέν ὑπάρχει κανείς πού
νά μὴν τόν ἀγαπῶ,
κι ἂν τά βράδια κοιμηθῶ, ξέρω πῶς, ξέρω πῶς
πῶς θά τόν ὀνειρευθῶ,
πετράδια βάζω στό λαιμό και μιά χά-, και μιά χα
και μιά χάντρα φυλαχτό,
γιατί τά βράδια καρτερῶ στό λιμάνι σάν βγῶ
κάποιον ἄγνωστο νά βρῶ.

"Όσο κι ἂν φάξω δέν βρῶσκω ἄλλο λιμάνι
τρελλή νά μ'ἔχη κάνει ἀπό τόν Πειραιᾶ,
ὅταν βραδιάζει, τραγούδια μ'ἀραδιάζει
και τίς πεννιές του ἀλλάζει, γεμίζει ἀπό παιδιά
πῶς ἤθελα νά ἔχω ένα και δύο και τρία και τέσσερα
παιδιά.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΛΛΑΞΕ

Ζητᾶς ἀγάπη φλογερή καί μιὰ ψυχὴ πού νά σέ νιώθῃ
κι ἡ καρδιά σου ἀπορεῖ, πῶς δέν ὑπάρχουν τέτοιοι πόθοι,
ζητᾶς ἀξέχαστες βραδιές πού γιὰ μιὰ ἀγάπη ξενουχτοῦσαν
καί τῶν ἀνθρώπων οἱ καρδιές μόνο γιὰ ἔρωτα μιλοῦσαν.

Ὁ κόσμος ἄλλαξε, ἀλλάξαν οἱ καιροί,
πέρασαν, χάθηκαν τὰ ὄμορφα τὰ χρόνια,
ἀγάπη γνήσια ζητᾶς μέ τό κερί,
δέν τραγουδᾶνε τώρα κάτω ἀπό τὰ μπαλκόνια.

Ὁ κόσμος ἄλλαξε, ἀλλάξαν οἱ καιροί,
εἶν' ὅλα φεύτικα κι ἄς φαίνονται ἀλήθεια,
ὁ κόσμος ἄλλαξε, ἀλλάξαν οἱ καιροί,
ἀγάπες βρίσκεις μονάχα στά παραμύθια.

ΘΑ ΚΛΕΨΩ ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Θά κλέψω τά τριαντάφυλλα άπ'τήν τριανταφυλλιά σου
Νά δώ, τί θάχης αύριο νά βάλης στά μαλλιá σου.

Θάρθω τή νύχτα πού γλυκοκοιμάσαι
καί θάνεβώ σιγανά - σιγανά όλα τά σκαλιá
κι άπό τή γλάστρα, νά μου τό θυμάσαι,
θά κλέψω τήν πονηρή τή μικρή τή τριανταφυλλιá.
Θά κλέψω τά τριαντάφυλλα πού τόσο σ'όμορφαίνουν
γιατί όσο έκεινα άνθίζουνε καρδοϋλες θά μαραίνουν
τρά - λά - λά - λά - λά - λά - λά - λά - λά -
τρά - λά - λά - λά - λά - λά - λά - λά - λά -

Θάρθω τή νύχτα πού γλυκοκοιμάσαι
καί θάνεβώ σιγανά - σιγανά όλα τά σκαλιá
κι άπό τή γλάστρα, νά μου τό θυμάσαι,
θά κλέψω τήν πονηρή τή μικρή τή τριανταφυλλιá.
Θά κλέψω τά τριαντάφυλλα πού τόσο σ'όμορφαίνουν
γιατί όσο έκεινα άνθίζουνε καρδοϋλες θά μαραίνουν
καρδοϋλες θά μαραίνουν.

ΕΙΧΑ ΦΥΤΕΥΕΙ ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ

Μέ τάστεράκι τῆς αὐγῆς στό παραθύρι σου νά βγῆς
κι ἄν δῆς καράβι τοῦ νοτιᾶ νᾶρχεται ἀπό τήν ξενιτειά
στεῖλε μέ τᾶσπρα σου πουλιά γλυκά φιλιὰ
κι ἄν δῆς καράβι τοῦ νοτιᾶ νᾶρχεται ἀπό τήν ξενιτειά
στεῖλε μέ τᾶσπρα σου πουλιά χίλια γλυκά φιλιὰ.

Εἶχα φυτέψει μιὰ καρδιά
στοῦ χωρισμοῦ τήν ἀμμουδιά
μά τώρα ποῦρθα νά σέ βρῶ
μέ δαχτυλίδι καί σταυρό
γίνε τό φῶς μου
καί τοῦ κόσμου ἡ ξαστεριά.
Κι ἀπό τό καλό μας τό κρισί
δῶσ'μου νά πιῶ καί πιές καί σύ
νά μείνω, ἀγάπη μου, γιά πάντα
στήν μικρή στεριά.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ

Μούρες πώς θάρρης στίς όκτώ,
ντακόρ, βρέξει δέν βρέξει
κι έσπασα όλα τά ρεκόρ
μόλις μου είπες τό ντακόρ
καί στήθηκα άπ'τίς ξεη.
Φόρεσα τά καινούργια μου
καί ντύθηκα στη πένα
γιατί έχω απόφε ραντεβού
τό πρώτο - πρώτο ραντεβού
άγάπη μου, μέ σένα.

"Έχω απόφε ραντεβού, ραντεβού μέ σένα
κι άπ'τό τράκ τά λόγια μου τάχω μπερδεμένα
πώ, πώ, πώ, πώ, πώ, πώ, πώ, πώ, πώ, πώς θά τό πώ
πώ, πώ, πώ, πώς θά τό πώ τό σ'άγαπώ σέ λίγο
έχει γούστο νά ντραπώ, καλύτερα νά φύγω.
'Απ'τό τράκ τά λόγια μου τάχω μπερδεμένα
κι έχω απόφε ραντεβού, άγάπη μου, μέ σένα.

Ἔχω ἀπόψε ραντεβού, ραντεβού μέ σένα
κι ἀπ'τό τράκ τά λόγια μου τᾶχω μπερδεμένα
πώ, πώ, πώ, πώ, πώ, πώ, πώ, πώ, πώ, πώς θά τό πῶ
πώ, πώ, πώ, πώς θά τό πῶ τό σ'ἀγαπῶ σέ λίγο
ἔχει γοῦστο νά ντραπῶ, καλύτερα νά φύγω.
Ἀπ'τό τράκ τά λόγια μου τᾶχω μπερδεμένα
κι ἔχω ἀπόψε ραντεβού, ἀγάπη μου, μέ σένα
ἀγάπη μου μέ σένα, ἀγάπη μου μέ σένα.

ΤΟ ΓΑΙΔΟΥΡΑΚΙ

Τό 'χα καϊμό και μεράκι μου, νά φύγω άπ'τό χωριουδάκι μου,
νά φύγω άπ'τό χωριουδάκι μου, καβάλλα στο γαϊδουράκι μου.
Στό ζωκλήσι προσκύνησα κι Ένα βράδυ ξεκίνησα.

Τά δέντρα πού μέ κοιτούσανε, μέ λύπη μέ χαιρετούσανε
μέ λύπη μέ χαιρετούσανε, πού πās και φεύγεις ρωτούσανε.
Όλα γύρω μου κλαίγανε, μή μās φεύγεις μου λέγανε.

Μά πριν νά φτάσω στο μύλο μου, γυρνῶ και βλέπω τό σκύλο μου.
Κι είδα στά μάτια τόν κόνο του, πού θά τόν άφηνα μόνο του.
Μέσ'τά μάτια μέ κοίταγε και νά μείνω μου ζητάγε.

Και μοϋφυγε τό μεράκι μου, πριν φύγω άπ'τό χωριουδάκι μου
και γύρισα στο σπιτάκι μου, καβάλα στο γαϊδουράκι μου.
Κι όλα γύρω γελούσανε και γλυκά τραγουδούσανε.

